27/12/2019

Η σημασία των ονομάτων και κυριότερων επωνυμιών του Κυρίου Ιησού Χριστού

/ Γνώμες

Γράφει ο Αλέξανδρος Χριστοδούλου, Θεολόγος/pemptousia.gr

Από τα ονόματα και τις επωνυμίες της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης που αποδίδονται στον Μεσσία και Σωτήρα Θεάνθρωπο Κύριό μας Ιησού Χριστό,

α) το όνομα Ιησούς (=σωτήρας)[1] δεν δόθηκε στον σαρκωθέντα Θεό Λόγο από άνθρωπο, αλλά από τον Θεό Πατέρα. Η Παναγία Παρθένος Μαρία και ο μνήστορας

Ιωσήφ πήραν εντολή από τον άγγελο να ονομάσουν Ιησούν το παιδί που επρόκειτο να γεννηθεί από αυτήν και εκ Πνεύματος Αγίου. Έτσι καλούσε και ο Κύριος τον εαυτό του[2] και ο λαός τον Κύριο[3] και αυτό το όνομα έγραψε ο Πιλάτος πάνω στον σταυρό[4].

β) Το όνομα Χριστός που προέρχεται από την Π. Δ. είναι η ελληνική απόδοση του εβραϊκού ονόματος Μασίαχ (=κεχρισμένος, από το ρήμα μασάχ) και σε ελληνική μετάφραση Μεσσίας[5], όνομα αποδιδόμενο στη Π.Δ. σε Πατριάρχες[6], ιερείς και αρχιερείς[7], σε βασιλιάδες και προφήτες, στον λαό, κατ' εξοχήν δε στο μελλοντικό λυτρωτή του κόσμου, στη δε Κ.Δ. στο σαρκωθέντα Θεό Λόγο Ιησούν, που τον έχρισε το Άγιο Πνεύμα μέγιστο αρχιερέα, βασιλέα των βασιλέων και κύριο όλου του κόσμου και ως τον μέγιστο των προφητών, ο οποίος αντίθετα από τους άλλους προφήτες που μιλούσαν εκ μέρους του Θεού, προφήτευσε ο ίδιος ως σαρκωμένος Θεός.

γ) Το συχνότατα μνημονευόμενο όνομα Ιησούς Χριστός εμφανίζεται στην Κ. Δ. ως το κατ' εξοχήν Όνομα «το υπέρ παν όνομα»[8], το «και πάνω από κάθε πρόσωπο που υπάρχει όχι μόνο σ' αυτό τον κόσμο, αλλά και στον μελλοντικό»[9], γιατί με αυτό εκφράζεται κυριολεκτικά η ιδιότητα και το έργο του Κυρίου ως του Θεού Σωτήρα του κόσμου: «Και δεν μπορεί από κανέναν άλλο να προέλθει η σωτηρία, ούτε υπάρχει άλλο όνομα κάτω από τον ουρανό δοσμένο στους ανθρώπους με το οποίο να μπορούμε να σωθούμε»[10].

δ) Το όνομα «ανατολή εξ ύψους»[11] έχει προέλευση από την Π.Δ., που στις χριστολογικές μεσσιακές προφητείες ο μελλοντικός Βασιλιάς και Σωτήρας ονομάζεται «ανατολή δικαία», «ανατολή όνομα αυτώ». Εκφράζει δε την αντίθεση της νέας εποχής που εγκαινιάστηκε από τον Ιησού Χριστό που ανέτειλε το θείο φως της ολοκληρωτικής εξ αποκαλύψεως Αλήθειας και ζωής προς την προ Χριστού μεταπτωτική εποχή του σκότους της άγνοιας και του θανάτου. Γι' αυτό και για τον Κύριο λέγεται ότι «ανέτειλε» και είναι «φως» και «ήλιος».

ε) Το όνομα «Εμμανουήλ, ο έστι μεθερμηνευόμενον Μεθ'ημών ο Θεός», αποδίδεται όπως ο άγγελος Κυρίου αποκαλύπτει, σ' αυτόν που θα γεννιόταν από την Παρ-θένο, εκφράζει κυ-ριολεκτικά την ανασύνδεση των ανθρώπων που με την πτώση των πρωτοπλάστων αποχωρίστηκαν από τον Θεό διά του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού. Το «Μεθ' ημών ο Θεός», εκφράζει την «λύτρωσιν» του ανθρώπου. Με το γεγονός αυτό ο αόρατος Θεός, με την υπόσταση του Θεού Λόγου, ως «λυτρωτής» φανερώθηκε και αποκαλύφθηκε στους ανθρώπους ως άνθρωπος συγχρόνως και Θεός, τον οποίον οι άνθρωποι, για πρώτη φορά αφότου χωρίσθηκαν απ' αυτόν κατά την πτώση, όχι μόνον άκουσαν, αλλά και ψηλάφησαν με τα χέρια τους και είδαν με τα μάτια τους. Έτσι ενώθηκε εν Χριστώ και διά Χριστού Ιησού ο

άνθρωπος με τον Θεό και Δημιουργό του, τερματίσθηκε η μεταπτωτική περίοδος της «θλίψεως», δηλ. του χωρισμού του ανθρώπου από τον Θεό και το θάνατο και πραγματοποιήθηκε «η λύτρωσις» (=η άρση της θλίψεως) και ξανάρχισε στη γη η παραδεί-σια κατάσταση της αιωνίου ζωής, της χαράς και της αθανασίας. Γι' αυτό και η αγνή Παρθένος, στην οποία εσκήνωσε ο δημιουργός του σύμπαντος Θεός Λόγος, για να πάρει από τα αγνά σπλάγχνα της το ανθρώπινο σώμα του, καλείται στην εκκλησιαστική υμνολογία «η γέφυρα, προς τους ουρανούς η μετάγουσα», «κλίμαξ επουράνιος, δι' ης κατέβη ο Θεός -γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν», «κλίμαξ, γήθεν πάντας ανυψώσασα χάριτι – η γέφυρα όντως η μετάγουσα εκ θα-νάτου πάντας προς ζωήν».

ς) Η επωνυμία «ο υιός του ανθρώπου» εκφράζει την ουράνια προέλευση του Ιησού ως του ενανθρωπήσαντος Θεού Λόγου, που φανερώνεται στην θεανθρώπινη υπόστασή του και στην εκπληρώση της μεσσιακής λυτρω-τικής αποστολής του.

ζ) Τέλος η επωνυμία «Κύριος» εκφράζει την ηγεμονική κυριαρχία του παμβασιλέως Τριαδικού Θεού σε όλο τον κόσμο, που αποκαλύφθηκε με την ενανθρώπηση του Χριστού του προαιωνίως και ανάρχως υπάρχοντος Θεού Λόγου.

Παραπομπές:

[1] Το όνομα προέρχεται από το εβρ. γεσούα από το ρήμα γιασά=σώζειν, κατά την αγγελική ερμηνεία=σωτήρ. «Τέξεται δε υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν»(Ματθ 1, 21) και Λουκ. 1, 31.

[2] Ιωάν. 17,3 «ίνα γινώσκωσί σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και ον απέστειλας Ιησούν Χριστόν»

[3] Ματθ.21,11. 26,69.71. Μαρκ.10,47.14.67 Λουκ. 17,13. 18,37,38.Ιωάν.1,45.47. 6,42.9,11. 12,21.18,5,7.

[4] Ματθ.27,37. Ιωάν.19,19.

[5] Ιωάν.1,41. 4,25.

[6] Ψαλμ. 104,15

[7] 2 Βασ.1,21. Λευϊτ. 4,3,5,16. 6,15.

[8] Φιλ.2,9.

[9] Εφεσ.1,21.

[10] Πραξ.4,12.

[11] Λουκ. 1,78